

וכל יצרי מעלה, אינט כי אם צעדים שאוו של משות הולך וצועד בקרבתם... ובמטרוי שמים מעלה, בגין העדנים העליונים והתחתונים, במחשכי הארץ היותר אפלים, בשאל ואבדון ובכל חרישות רשת וכסל, בעריצות של מושלים, עריצים גם משיכלים וצדיקים, ובמציאות של מנהלי סיועות פוליטיות, בצבאות מרים, וביהיל אורים עליונים שכולם אומר כבוד, בכל גבורה דרעה אשר לבניין סוכת דוד הנפלת נגלהה. לא אך להציל את הנפש הפרטית או גם הכללית מסיבוכי החיים החמורים, ולרוממה אל הקודש היא מגמותה, כי אם לחונן את הקודש עצמו, לישד מוד מלכת אל חי העולמים בכל מרחב עולמיים.

אגרות הראי"ה חלק באגרת תש"ז

אנחנו עם יודיע האוטויט בספר ה', ספר התורה הכתוב מרוח ה' אל עולם ושפעת אמרת קדשו החיה לנצח, אשר לא ישוב ריקם דבר אחד מדבריה, ספר ההוויה והתולדה הכללית והאנשית, אנחנו יודיעים, הנם לקרוא גם כן, על ידי אנשי חמודות, ואורם חי בקרבנן, גם את הכתב המתוושש הזה של מסיבות המאורעות האלה, אשר לא יכולים לקרואם כל חרטומניה ואשפיא ספריא ופרופסורי.

אין בקרב רוחם פנימה שום ספק על דיוקנותה הנפלאה של החוכמה العليונה בתהלווכות הבניין ההיסטורי, אשר לאדם ורוחו, המתאים ממד לכל הדיוקנות הנפלאה של הבניין הגדל אשר למלאו עולמים. ואשר לנפש כל חי ולגיטתו וכל יצוריה וכוחותיה, אשר ההרס והבנייה יחד התוחו והתיקו, יscalלו את כל אשר יאתה לכל נשוגבת לכוסף לחזונותיהם.

תלמוד בבבלי מסכת מגילה, דף טו, עמוד ב'

אמר רבינו לוי: כיון שהגיעה לבית הצלמים - נסתלקה הימנה שכינה, אמרה (תהילים כ"ב) "אל אל למה עזבתני" שמא אתה ذן על שוגג כמציד ועל אונס כרצן? או שמא על שקרatoi כלב, שנאמר: (שם, שם) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידת" חזרה וקראותו אריה, שנאמר: "הושיענו מפי אריה"

א רבי אליעזר אומר: אסור ברוח הקדוש נאמרה, שנאמר +אסור ר'+/ ואמר המן בלבו, רבי עקיבא אומר: אסור ברוח הקדוש נאמרה, שנאמר +אסור ב'+ וחוי אסור נשאת זה בעין כל ראייה. רבי מאיר אומר: אסור ברוח הקדוש נאמרה, שנאמר +אסור ב'+ ויחידץ הדבר למרודכי. רבי יוסי בן זורמסקי אומר: אסור ברוח הקדוש נאמרה, שנאמר +אסור ט'+ ובהזה לא שלו אתי זdem. אמר שמואל: אי הווא הטעם הו אמינה מלטא דעתיא מטלחו, שנאמר קימטו וקבלו - קימטו למעלה מה שקיבלו למטה.

ב שלזה להם אסור לזכמים: כתובני לזרות, שלחו לזה: +משל ב"ב+ הלא כתבתי לך שלשים, שלשים ולא רבעים. עד שמצו לזר מקרא כתוב בתרזה +שמות י"ז+ כתוב זאת זכרון בספר, כתוב זאת - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון - מה שכתוב בביבאים, בספר - מה שכתוב כתני: כתוב זאת - מה שכתוב כאן, זכרון - מה שכתוב במשנה תורה, בספר - מה שכתוב בביבאים, דברי רבי יהושע. רבי אלעזר המודעי אמר: כתוב זאת - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון - מה שכתוב בביבאים, בספר - מה שכתוב במנילה.

הנחתת רשות
בגראן טרמיט

"שלחה לנו אתו לHECKDICH"

CALLER ...

טווינק וויליאם

216

(א,ט) "זאת הגזע... כוונתך לא היה..."

(ב,ט) "זאת לא יתנו לך... כי דיברנו על זה..."

(ג,ט) "... ואיך אתה יודע מה עשו..."

(ד,ט) "זאת לא היה מזמן..."

(ה,ט) "... איזה צוות..."

(ו,ט) "זאת תולע..."

217

(ז,ט) "זאת תולע..."

(ח,ט) "זאת תולע..."

(ט,ט) "זאת תולע..."

(י,ט) "זאת תולע..."

(ז,ט) "זאת תולע..."

(ט,ט) "זאת תולע..."

(ז,ט) "זאת תולע..."

(ט,ט) "זאת תולע..."

(ז,ט) "זאת תולע..."

218

(ז,ט) "זאת תולע..."

(ט,ט) "זאת תולע..."

(ז,ט) "זאת תולע..."

(ט,ט) "זאת תולע..."

(ז,ט) "זאת תולע..."

זאת תולע? (ז,ט) ואיך זאת?

אסטר- הסתר י'ה.

תלמיד בבלי מסכת מגילה דף י"ב עמוד א

שאלו תלמידיו את רבי שמעון בר יוחאי: מפני מה נתחינו בו שונאייהן של ישראל שבאותו הדור כליה? אמר להם: אמרו אתפס! אמרו לו: מפני שננה מסעדתו של אותו רשות... אמר כן שבשושן הרגו, שבכל העולם כלו אל הרגו! אמרו לו: אמרו אתה! אמר להם: מפני שהשתחו לצלם. אמרו לו: וכי משוא פנים יש בדבר? אמר להם: הם לא עשו אלא לפנים. אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים.

'חזקאל פרק כ' פסוק א'

"וְיֹהֵי בָשְׂנָה הַשְׁבִיעִית בְחַמִשִׁי בְעַשֶׂר לְחֻודֶשׁ בָאוּ אֲנָשִׁים מִזְקָנִי יִשְׂרָאֵל לְדָרֹשׁ אֶת ה' יִשְׁבּוּ לִפְנֵי"

מדרש יקראי רבא

בימי יחזקאל כתיב, באו אנשים מזקנין ישראל לדרש את ה'. אמרו לו: בן אדם, כהן הקונה עבד, מה הוא שיוכל בתמורה? אמר להם, יאכל. אמרו לו, אם חזר ומוכח לישראל, לא יצא מרשותו? אמר להם, אין. אמרו לו, אף אם יצאים מרשותו... אמר להם יחזקאל, והעולה על רוחכם היה לא תהיה... חי אני נאום ה' אלוקים אם לא ביד חזקה ובזרע נתניה ובחימה שפוכה אמלוץ עליהם.

רמב"ם הלכות מגילה פרק ב' הלכה י"ב

ומנהג כל ישראל, שהקורא את המגילה קורא ופושט כאיגרת, וכשיגמור חזר וכורכה כולה וمبرך.

אגרות הראי"ה חלק ג אגרות תשנ"ג

אשר על כן אך צופי הישועה "המשכילים המזהירים בזוהר הרקיע", הם הם המבאים את הגאולה, והם הם היודעים לאמר דבר בשם אומרו ודבר ד' בפייהם אמת, והם הנם אדירים- הכת, החפצים דוקא בגאולה שלמה, וכל מרכץ עובדות קדשם היא רק אותה הציפה התמימה, אשר אין בה מום, שרק הרים העליון של גאולה שלמה לה יאה, ובניה של תורה ונשמטה הפנימיות הללו, כל אופים מסור הוא. קשרו ו Zukon לשומרים הם את עקבות משיחנן, יודעים הם שכל העולם ומלאו, כל סבci התולדה